

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/86/2022/16424/BL

Katowice, 16. 02. 2022 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. 2018 r. poz. 570), oraz art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. 2021 r. poz. 735 ze zm.)

po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez: osobę fizyczną, adres w aktach sprawy – reprezentowanego przez radcę prawnego Pana Wiktora Kożucha (pełnomocnictwo w aktach sprawy), od decyzji Wójta Gminy Wielowieś z dnia 12 października 2021 r. nr OŚ.6220.4.2020 w sprawie stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn. „Budowa hali produkcyjno – logistyczno – magazynowej z zapleczem socjalno – biurowym oraz infrastrukturą techniczną i drogową na działce nr 612/16, obręb Szalsza, gmina Zbrosławice, powiat tarnogórski” wraz z określeniem istotnych warunków i wymagań korzystania ze środowiska planowanego przedsięwzięcia –

- sprostowanej postanowieniem Wójta Gminy Wielowieś z dnia 14 października 2021 r. nr OŚ.6220.4. 2020 o sprostowaniu z urzędu oczywistych omyłek

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu: Beata Leszczyńska - sprawozdawca

Członkowie: Kamila Koziara
Weronika Szafrńska

na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2022 roku

o r z e k ł o

umorzyć postępowanie odwoławcze jako bezprzedmiotowe

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji orzekł, jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Od decyzji tej odwołanie zostało wniesione między innymi przez: osobę fizyczną, reprezentowaną przez pełnomocnika i w treści tego odwołania nie zgodzono się z zapadłym orzeczeniem.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeprowadziło postępowanie wyjaśniające na okoliczność ustalenia interesu prawnego Wnoszącego odwołanie do występowania w charakterze strony w toczącym się postępowaniu.

Zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2021 r. poz. 247 ze zm., dalej jako: ustawa), stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, wskazuje, że otrzymując odwołanie do załatwienia, organ odwoławczy jest obowiązany przeprowadzić badanie wstępne tego odwołania. Po przeprowadzeniu badania wstępnego odwołania i stwierdzeniu, że nie zachodzi przeszkoda tamująca możliwość jego rozpatrzenia w postaci niedopuszczalności odwołania lub uchybienia terminu do wniesienia odwołania, organ odwoławczy jest zobowiązany do przeprowadzenia postępowania odwoławczego. Dopuszczalność odwołania jest wyznaczona przesłankami przedmiotowymi i podmiotowymi. Przesłanka podmiotowa, to złożenie odwołania przez legitymowany podmiot: stroną postępowania w sprawie. Zgodnie bowiem z brzmieniem przepisu art. 127 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: k.p.a.) odwołanie służy stronie. W badaniu wstępnym stwierdza się niedopuszczalność odwołania, jeżeli odwołanie złoży podmiot, który nie powołuje się na własny interes prawny, lecz na interes prawny innego podmiotu – nie posiadając po temu stosownego upoważnienia oraz w przypadku złożenia odwołania przez stronę nie mającą zdolności do czynności prawnych. Jeżeli natomiast odwołanie wnosi podmiot, który twierdzi, że zaskarżona decyzja dotyczy jego interesu prawnego lub obowiązku, organ odwoławczy jest obowiązany rozpoznać jego odwołanie. W pierwszej jednak kolejności obowiązkiem tego organu jest przeprowadzenie postępowania na okoliczność legitymacji odwołującego się do złożenia odwołania. To badanie odbywa się już w toku postępowania odwoławczego, a nie w ramach badania wstępnego odwołania. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku II SA/Gl 338/10 z dnia 3 września 2010 r. (opublikowanym w Centralnej Bazie Orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego) stwierdził, cyt.: „W sytuacji, gdy ustalenie interesu prawnego wymaga podjęcia czynności dowodowych w postępowaniu wyjaśniającym, organ odwoławczy obowiązany jest podjąć postępowanie odwoławcze, a w razie gdy ustali, że jednostka wnosząca odwołanie nie ma interesu prawnego, zakończy postępowanie odwoławcze w formie decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego. Decyzja ta rozstrzyga tylko co do legitymacji wnoszącego odwołanie, nie ma znaczenia prawnego dla możliwości ponownego rozpoznania i

rozstrzygnięcia sprawy, w której odwołanie wniosły legitymowane podmioty (tak m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 316/08, opublikowanym w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych)”. Podmiotem uprawnionym do wniesienia odwołania jest podmiot, który ma interes prawny w załatwieniu sprawy. Kwestia ustalenia istnienia interesu prawnego stanowi jeden z elementów merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. W przypadku bowiem ustalenia, iż odwołujący się jest stroną postępowania, organ odwoławczy rozpatruje jego odwołanie merytorycznie. Natomiast w sytuacji, gdy organ uzna, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze.

Przechodząc do badania legitymacji do złożenia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że przymiot stron należy ocenić, wychodząc od regulacji ogólnej zamieszczonej w art. 28 k.p.a. Zgodnie z powołanym przepisem stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego, tj. taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu - strony postępowania. Interes prawny powinien być konkretny, indywidualny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, dający się zaspokoić przez wydanie decyzji. W każdym razie chodzi o interes prawny szeroko pojmowany tzn. chroniony prawem przedmiotowym (powszechnie obowiązującym) nie zaś chroniony tylko prawem administracyjnym materialnym lub procesowym. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przymiotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniości wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stronę (M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, Zakamycze 2000, s. 238). Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, tj. sytuację w której dany podmiot jest wprawdzie zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającymi stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracyjny (tak m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 1999 r., sygn. akt IV SA 1285/98, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Interes prawny, o którym mowa w art. 28 k.p.a., musi zatem wynikać przepisów prawa materialnego, w niektórych przypadkach także procesowego. Badając istnienie interesu prawnego należy odnieść się do konkretnego przepisu prawa, z którego ten interes prawny można wywodzić. Przymiot strony w sprawach z zakresu ustalania uwarunkowań środowiskowych dla planowanego przedsięwzięcia, w oparciu o cytowany wcześniej przepis art. 74 ust. 3a ustawy, przysługuje zatem wnioskodawcy - inicjatorowi przedsięwzięcia oraz podmiotom którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę. Przez obszar ten rozumie się: przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub działki znajdujące się w zasięgu

znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Organ prowadzący postępowanie w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym m.in. w oparciu o załączoną do wniosku mapę z zaznaczonym obszarem oddziaływania przedsięwzięcia, dokonuje weryfikacji danych przedstawionych przez inwestora. Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach mają bowiem i taki skutek, że pozwalają na oddziaływanie na nieruchomości stanowiące m.in. własność innych podmiotów. Dlatego podmioty, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia mają interes prawny w postępowaniach administracyjnych, których przedmiotem jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ustalając krąg stron postępowania organ administracji powinien mieć na uwadze to, że o przyznaniu przymiotu strony w postępowaniu decyduje już sam fakt oddziaływania inwestycji na sąsiednie nieruchomości, natomiast ocena, czy oddziaływanie to mieści się w granicach określonych przepisami szczególnymi, czy też przekracza ustalone normy, będzie miała wpływ na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzygającą o losie tej inwestycji. Innymi słowy, mieszczące się w granicach obowiązujących norm oddziaływanie inwestycji na sąsiednie nieruchomości nie może wykluczać udziału właścicieli tych nieruchomości w toczącym się w tym przedmiocie postępowaniu. (tak m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt II SA/Bd 499/13, Lex nr 1351546).

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, że Wnoszący odwołanie nie posiada w sprawie interesu prawnego, co wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Z mapy ewidencyjnej obejmującej zaznaczony obszar oddziaływania przedsięwzięcia wynika, że nieruchomości stanowiące własność Wnoszącego odwołanie znajdują się w odległości przekraczającej ustawowe kryterium określone w art. 74 ust. 3a pkt. 1 ustawy, wynoszące 100 m od terenu planowanej inwestycji. Nadto z akt sprawy nie wynika, aby na nieruchomościach tych miało dojść do przekroczenia standardów jakości środowiska m. in. w zakresie poziomów emisji hałasu i oddziaływań zanieczyszczeń. Z analizy materiału dowodowego nie wynika również, aby nieruchomości te znajdowały się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które spowodowałoby ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z ich aktualnym przeznaczeniem. We wniesionym odwołaniu pełnomocnik Wnoszącego odwołanie wskazuje, że jest On właścicielem nieruchomości położonej m. in. w Szalszy, składającej się z działek o nr: 121/321 oraz 121/322, 11/3 i 9. Stwierdza następnie, że nieruchomości te znajdują się w odległości około 600 m od terenu planowanej inwestycji, i stosownie do przytoczonych argumentów i dowodów zawartych w złożonych w toku postępowania pismach nieruchomości te znajdują się w obszarze oddziaływania tej inwestycji. Tezy te nie znajdują jednak uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym. Z przedłożonej Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia wynika m. in., że wody opadowe i roztopowe z dachu, dróg i parkingów odprowadzane będą do projektowanego szczelnego zbiornika retencyjno – odparowującego o pojemności około 2 118 m³. Wody opadowe i roztopowe będą w całości wykorzystane na potrzeby własne na etapie eksploatacji inwestycji, np. do zraszania terenów zielonych. W przypadku zapełnienia zbiornika wody opadowe i roztopowe w nim zgromadzone, będą wywożone pojazdami asenizacyjnymi do oczyszczalni ścieków na podstawie stosownej umowy. Wskazano również, że eksploatacja przedmiotowej inwestycji nie wpłynie negatywnie na jednolite części wód powierzchniowych i nie zwiększy ryzyka nieosiągnięcia określonych celów środowiskowych. Inwestycja nie będzie również wywierać wpływu na Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 330 Zbiornik Gliwice, w

obszarze którego się znajduje. A zatem eksploatacja przedsięwzięcia w zakresie zagospodarowania wód nie wpłynie na nieruchomości znajdujące się w odległości około 600 m od terenu planowanego przedsięwzięcia.

W Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia wskazano ponadto, że źródłem niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza będzie proces spalania paliw w silnikach osobowych i ciężarowych oraz praca ładowarki poruszającej się po terenie inwestycji. Z przeprowadzonych analiz uciążliwości w stosunku do powietrza, emitowanych ze źródeł emisji wykazano, że spełnione są wymagania wynikające z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu. Emisje substancji, takich jak pył zawieszony PM₁₀, dwutlenek siarki, tlenek węgla, węglowodory alifatyczne i aromatyczne oraz kwas siarkowy nie będzie powodować przekroczenia 10% wartości odniesienia poza terenem inwestycji. Emisja dwutlenku azotu nie będzie powodować przekroczeń stężeń średniorocznych. Ponadto istnieje nieznaczący, w granicach dopuszczalnych poziomów określonych przepisami prawa, wpływ w postaci wzrostu emisji hałasu i emisji zanieczyszczeń do powietrza powodowanych przez ruch pojazdów samochodowych w związku z planowanym przedsięwzięciem. Oddziaływanie to ograniczać się będzie jednakże do obszaru znajdującego się w odległości 100 m od granic terenu, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie.

W zakresie emisji hałasu do środowiska dokonano analizy obliczeń akustycznych, mając na uwadze najgorszy możliwy wariant pracy w porze dnia oraz w porze nocy uwzględniający równoczesną pracę wszelkich kluczowych źródeł hałasu. Tak obliczony poziom hałasu w porze dnia i nocy pochodzący z planowanej inwestycji nie przekracza wartości dopuszczalnych rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Dokonano również analizy oddziaływań skumulowanych. I tak w zakresie hałasu, na terenach chronionych akustycznie nie wykazano występowania przekroczeń dopuszczalnych poziomów zarówno dla pory dnia, jak i nocy. Również standardy jakości powietrza nie zostaną przekroczone. Nieznaczną kumulację oddziaływań w zakresie hałasu i zanieczyszczeń do powietrza nie będzie wykraczać poza dopuszczalne poziomy i mieścić się w zasięgu do 100 m od granic terenu inwestycji. Wskazano także, że nie nastąpi kumulacja w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych.

Wskazując na powyższe należy stwierdzić, że nie wykazano, że na nieruchomościach, do których prawo własności posiada Wnoszący odwołanie, miało dojść do przekroczenia standardów jakości środowiska m. in. w zakresie poziomów emisji hałasu i oddziaływań zanieczyszczeń, nadto nieruchomości te nie znajdują się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, co mogłoby spowodować ograniczenia w zagospodarowaniu tych nieruchomości zgodnie z ich aktualnym przeznaczeniem.

Należy zatem stwierdzić – w oparciu o zanalizowany przez organ odwoławczy stan prawny i faktyczny sprawy, że Wnoszącemu odwołanie nie służy status strony w przedmiotowym postępowaniu.

Zgodnie zatem z art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a. w związku z art. 105 § 1 k.p.a. organ odwoławczy umarza postępowanie odwoławcze, jeżeli w rozpoznawanym stanie faktycznym i prawnym występują okoliczności uzasadniające uznanie prowadzonego postępowania za bezprzedmiotowe, co wystąpiło w niniejszej sprawie. Rozstrzygnięcie w tym zakresie jest zgodne z linią orzecniczą Naczelnego Sądu Administracyjnego (vide: uchwała 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 1999 r., OPS 16/98). Jeżeli bowiem – jak już wskazano powyżej - odwołanie złożył podmiot, który twierdzi, że zaskarżona decyzja

dotyczy jego interesu prawnego lub obowiązku, organ odwoławczy zobowiązany jest rozpoznać jego odwołanie. Jeżeli jednak w wyniku tego rozpoznania stwierdzi, że podmiot odwołujący się nie ma w danej sprawie indywidualnego interesu prawnego lub obowiązku – jest zobowiązany umorzyć postępowanie odwoławcze w trybie art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 k.p.a. (tak np.: uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 lipca 1999 r., sygn. akt OPS 16/98, ONSA 1999/4/119, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 lipca 2006 r., sygn. akt II OSK 942/05, ONSAiWSA 2007/2/50, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 30 stycznia 2007 r., sygn. akt VII SA/Wa 1609/05, LEX nr 307511, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 lipca 2010 r. sygn. akt I OSK 1192/09, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SA/Ol 127/13, LEX nr 1310582 oraz B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Warszawa 2006, str. 597).

W tym stanie faktycznym i prawnym orzeczono jak w sentencji.

Niezależnie od powyższego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach informuje, że sprawa merytorycznie (na skutek wniesienia odwołania przez uczestnika postępowania na prawach strony) zostanie rozstrzygnięta w odrębnym postępowaniu pod sygnaturą akt: nr SKO.OS/41.9/737/2021/16424/BL.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Kamila Koziara

dr Weronika Szafrąńska

mgr Beata Leszczyńska

Otrzymują:

- 1/. Radca prawny Pan Wiktor Kożuch – pełnomocnik Wnoszącego odwołanie
Kancelaria Radców Prawnych Graniczka Kożuch sp. j., al. Roździeńskiego 91, 40 – 203 Katowice
- 2/. Wójt Gminy Wielowieś, ul. Główna 1, 44 - 187 Wielowieś
- 3/. Pani Joanna Zajdowicz – pełnomocnik FLEX Space sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, pl. Bankowy 2

Adres do korespondencji:

- Joanna Zajdowicz, PBiEŚ SEPO sp. z o. o., ul. Dworcowa 47, 44 – 190 Knurów
- 4/. Radca prawny Pan Wiktor Kożuch – pełnomocnik Stowarzyszenia Wolnej Herbaty z siedzibą w Katowicach, ul. Radockiego 270/3

Adres do korespondencji:

- Radca prawny Wiktor Kożuch, Kancelaria Radców Prawnych Graniczka Kożuch sp. j., al. Roździeńskiego 91, 40 – 203 Katowice
- 5/. Gmina Zbrosławice - Wójt Gminy Zbrosławice, ul. Oświęcimska 2, 42 – 674 Zbrosławice
 - 6/. Pozostałe strony postępowania – zawiadomienie przez obwieszczenie – art. 49 kpa – 2 egzemplarze
 - 7/. a/a – 2 egzemplarze

Do wiadomości:

- 1/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach, ul. S. Banacha 4, 44 – 100 Gliwice
- 2/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, pl. Grunwaldzki 8 – 10, 40 – 127 Katowice
- 3/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach, ul. Robotnicza 2, 44 – 100 Gliwice